

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/164/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118010703
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6118010703.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Štefana Nováka, LL.M., v trestnej veci obžalovaných K. T. a V. K., stíhaných pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 8. decembra 2020 o odvolaniach okresného prokurátora a obžalovaných K. T. a V. K. proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/53/2018 zo dňa 16. 08. 2019, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/53/2018 zo dňa 16.08.2019, týkajúci sa obžalovaných K. T. a V. K. vo výrokoch o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

o d s u d z u j e

Obžalovaného K. T., nar. XX.XX.XXXX v B. B., trvale bytom B. B., E. XX,

podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák., § 42 ods. 1, 2 Tr. zák. a § 46 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. z r u š u j e výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/33/2017 zo dňa 26.09.2017, právoplatným dňa 20.10.2017, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s podmiennečným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 3 roky s probačným dohľadom, ako aj výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/57/2015 zo dňa 19.10.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 3To/148/2015 zo dňa 27.01.2016, ktorým bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaného V. K., nar. XX.XX.XXXX v B. B., trvale bytom B. B., F. XX,

podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 46 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním, ktorý bude vykonávať Okresný súd Banská Bystrica.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. sa obžalovanému určuje skúšobná doba v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. f) Tr. zák. sa obžalovanému ukladá povinnosť osobne sa ospravedlniť poškodenému M. J..

Ostatné výroky napadnutého rozsudku zostávajú zrušením nedotknuté.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 5T/53/2018, zo dňa 16.08.2019 boli obžalovaní K. T. a V. K. uznaní za vinných zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 06.09.2013 v čase okolo 16.00 hod. v Banskej Bystrici na ulici Q., v blízkosti objektu Z. F. na chodníku fyzicky napadli M. J., nar. XX.XX.XXXX tak, že pristavili pri ňom osobné motorové vozidlo, z ktorého vystúpili a so slovami K. T. „kurva, tu si“ pristúpili k menovanému, kde K. T. ho najprv raz kopol do oblasti brucha, následne ho V. K. chytil odzadu za ruky, ktoré mu vykrútil a držal tak, aby ho mohol K. T. opakovane zase kopať do oblasti brucha, čo aj vykonal cca 6-krát, po ktorých kopancoch M. J. kričal: „zavolajte políciu, bijú ma“, na ktorý krik z miesta autom obaja odišli, čím spôsobili poškodenému pomliaždenie brucha s krvácaním do dutiny brušnej, natrhnutie mezentéria - okružia ako blanitej časti pobrušnice - riasy pripájajúcej črevné kľučky, ďalej natrhnutie omenta - veľkej predstery a tiež šok z vykrvácania I. stupňa (hemoragický šok), ktoré zranenia si vyžiadali liečenie a závažné obmedzenia v obvyklom spôsobe života nad 42 dní, hoci bol menovaný na PN len v dobe od 06.09.2013 do 24.09.2013, pričom uvedenému konaniu predchádzal fyzický útok K. T. na poškodeného spočívajúci v tom, že v ten istý deň okolo 14:00 h. na Zvolenskej ceste v B. B. v zberných surovinách V. 1-krát udrel otvorenou dlaňou poškodeného do oblasti tváre.

Za to okresný súd obžalovanému K. T. podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, 4, § 39 ods. 1, 3 písm. e), § 41 ods. 1, § 42 ods. 1, 2, § 46 Tr. zák. uložil úhrnný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov.

Podľa § 48 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. v rozsudku Okresného súdu Zvolen sp.zn. 4T/33/2017 zo dňa 26.09.2017, právoplatným dňa 20.10.2017 zrušil výrok o treste, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok nadväzujúce.

Obžalovanému V. K. podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 39 ods. 1, 3 písm. e), § 41 ods. 1, § 46 Tr. zák. mu uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. mu výkon trestu podmienene odložil a zároveň mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním, ktorý bude vykonávať Okresný súd Banská Bystrica.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. mu súd určil skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. e) Tr. zák. obžalovanému okresný súd tiež uložil povinnosť osobne sa ospravedlniť poškodenému M. J..

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obom obžalovaným spoločne a nerozdielne uložil povinnosť nahradiť poškodenému M. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. B. škodu - bolesť vo výške 2.093,- Eur a poškodenej Zdravotnej poisťovni Dôvera, a.s., Cintorínska 5, 949 01 Nitra vo výške 1.765,32 Eur.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu obžalovaný K. T., a to proti výrokom o vine, o treste a škode. Podstatou odvolania obžalovaného je tvrdenie obhajoby, že hodnotenie vykonaných dôkazov prvostupňovým súdom je nesprávne, keďže vychádza z nejasných a najmä objektívne nepreukázaných okolností skutkového deja. V tomto smere sa obhajoba nestotožnila so záverom súdu, že skutok spáchali obžalovaní. Zdôraznila, že pravdivosť, či klamstvo svedka poškodeného súd odvodzoval len od zloženia prísahy. Súdu bolo zrejmé, že poškodený M. J. je osoba nie intelektuálne zdatná. Napriek tomu mal poškodený zrozumiteľne súdu popísať celý priebeh skutku. Na návrh obhajoby došlo k vyšetreniu duševného stavu poškodeného znalcom, pričom zo znaleckého posudku vyplynulo, že u poškodeného sú pamäťové stopy bez závažných patologických kvalít v zmysle konfabulácií, avšak u poškodeného J. ide o osobu s mentálnou subnormou vo vzťahu k jeho intelektovým a pamäťovým schopnostiam so zistenou organickou poruchou osobnosti ľahkého stupňa s abúzm alkoholom. Mentálne schopnosti menovaného sú zachované a udalosti, ktoré popisoval vo svojich výpovediach sú s najväčšou pravdepodobnosťou udalosťami, ktoré prežil.

Podľa obhajoby však zostáva otázkou, či poškodený nemohol zameniť osoby, ktoré ho fyzicky napadli a zbili, zvlášť, keď na vyšetrení ošetrujúcim lekárom uviedol, že páchatelov nepoznal, pričom poškodený to vysvetlil tak, že údajne to tak musel uviesť. Na druhej strane sa bol ochotný mimosúdne dohodnúť a žiadal od obžalovaných odškodné 1.500,- Eur. To sú podľa obhajoby silné faktory spochybňujúce vierohodnosť výpovedí poškodeného, keď obhajoba má informácie, že na mimosúdne vyriešenie veci s odškodným mali M. J. nahovoriť policajti.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že taký priebeh skutkového deja, aký opísal poškodený vo svojej výpovedi, nie je možné žiadnym spôsobom overiť, ani potvrdiť, preto je len vecou subjektívneho posúdenia, či sa takto udalosti stali. S ohľadom na požitie značného množstva alkoholu a finančnej požiadavky poškodeného vo vzťahu k obžalovaným je potrebné v tomto prípade dôsledne preveriť dôveryhodnosť jeho tvrdení, pretože na jeho výpovedi stojí otázka viny, či nevinu obžalovaných. Obhajoba v tomto smere nesúhlasila s jednostranným hodnotením dôkazov v prospech poškodeného, pretože dôkazná situácia je nerozhodná. Svedok poškodený uviedol, že chcel od obžalovaných peniaze, čo bol jeho nápad. Rovnako poškodený priznal požitie väčšieho množstva alkoholu, údajne najmenej 1,5 l vína, čo je okolnosť veľmi významná, taktiež spochybňujúca pravdivosť výpovede poškodeného ohľadom priebehu skutkového deja a narúšajúca presvedčenie súdu o použiteľnosti verzie poškodeného. Tak isto poškodený zvláštnym a pochybným spôsobom uvádzal, ako opoznal obžalovaných, pričom poškodený identitu obžalovaných pred tým nepoznal, až na základe predložených fotografií príslušníkmi polície zrazu vedel, že opoznané osoby sú K. T. a V. K..

Preto na základe vyššie uvedeného obhajoba mala za to, že prvostupňový súd sa dôsledne nespravoval pri konaní a rozhodovaní citovanými ustanoveniami Trestného poriadku (§ 2 ods. 10 Tr. por., § 168 ods. 1 Tr. por.). Súd rozhodol na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu. Z dôkaznej situácie vyplýva, že prvostupňový súd v rozpore s ust. § 2 ods. 12 Tr. por. a § 168 ods. 1 Tr. por. nesprávne vyhodnotil dôkazy, a to jednostranne v prospech poškodeného a v neprospech obžalovaných, keďže bez ďalších dôkazov, ktoré by podporovali tvrdenie poškodeného, súd akceptoval výhradne verziu svedka poškodeného o konaní obžalovaných počas kritického incidentu v zmysle útoku na poškodeného napriek jeho priznaniu o požití značného množstva alkoholu. Ostatné dôkazy produkované na hlavnom pojednávaní sú len nepriame dôkazy o predmetnom skutku. Jediným priamym dôkazom o vine obžalovaného má byť tvrdenie poškodeného. Keďže za danej situácie nemožno dospieť k záveru, že v skutkovom stave existujú dôvodné pochybnosti o tom, či sa skutok stal tak, ako tvrdil poškodený, tak by súd mal aplikovať zásadu „in dubio pro reo“. Preto obhajoba navrhla napadnutý rozsudok vo výroku o vine, vo výroku o treste a na to nadväzujúcich výrokoch zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alternatívne, aby sám krajský súd rozhodol rozsudkom a obžalovaného K. T. spod obžaloby oslobodil preto, lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Dňa 25.11.2020 obhajoba obžalovaného K. T. doplnila odvolanie na základe požiadavky klienta v tom, že po zistení obžalovaného K. T. mal byť očitým svedkom udalostí zo dňa 06.09.2013 v čase okolo 16.00 hod. na ulici Q. v blízkosti objektu Z. F., kde malo dôjsť na chodníku k fyzickému napadnutiu M. J., p. K. G., bytom Q. O. č. XXX, okres B. B.. Tento svedok by sa mohol vyjadriť k okolnostiam priebehu inkriminovanej udalosti, čo je pre posúdenie úplnosti skutkového stavu veci veľmi dôležité. Preto obhajoba navrhla, aby v tejto trestnej veci bol označený svedok vypočutý za účelom potvrdenia

alebo vyvrátenia verzie obžalovaného, resp. poškodeného v nadväznosti na doterajší dôkazný stav vo veci.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie aj obžalovaný V. K., a to proti výrokom o vine, treste a náhrade škody. Podstatou odvolania obžalovaného V. K. je jeho tvrdenie, že zásadným odvolacím dôvodom je skutočnosť, že hodnotiace rezumé prvostupňového súdu ohľadne posúdenia jeho konania je nesprávne, keďže vychádzalo z nejasných a najmä objektívne nepreukázaných okolností skutkového deja. Prvostupňový súd v rámci svojich hodnotiacich úvah o jeho vine postupoval pri vyhodnotení celého dôkazného súboru vyhodnotením dôkazov a z nich vyplývajúcich skutkových zistení a záverov nesprávne, z čoho potom rezultoval nesprávny výrok o uloženom treste a na to nadväzujúci výrok o náhrade škody.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie aj okresná prokurátorka, a to proti výroku o treste v neprospech oboch obžalovaných. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že prokurátorka sa nestotožnila s aplikáciou ust. § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, pretože mala za to, že na jeho použitie neboli splnené zákonné podmienky. V tomto smere poukázala na to, že obžalovaný K. T. urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie, že je nevinný. Bol doposiaľ 6-krát súdom trestaný. Súd teda nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Zároveň ale súd konštatoval dve priťažujúce okolnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené mala za to, že trest je potrebné a zákonne obžalovanému ukladať na zvýšenej dolnej hranici trestnej sadzby, teda vo výmere 6 rokov nepodmienečne. Nie je u tohto obžalovaného zákonný dôvod na použitie § 39 Tr. zák.

Tak isto obžalovaný V. K. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o nevine, u neho súd zistil jednu poľahčujúcu a jednu priťažujúcu okolnosť. Skutočnosť, že obžalovaný nebol doteraz súdom trestaný, a že podľa vyjadrenia súdu len držal obžalovaného, nie je dôvodom na použitie ust. § 39 Tr. zák. a na ukládanie podmieneného trestu, to sa prokurátorke javilo vzhľadom na okolnosti prípadu neprímerane mierne. Má za to, že u tohto obžalovaného je zákonné ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody. Preto navrhla, aby krajský súd zrušil výrok o treste u oboch obžalovaných a obžalovanému K. T. uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a obžalovanému V. K. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že trvá na písomných dôvodoch odvolania okresnej prokurátorky, a preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obom obžalovaným uložil nepodmienečné tresty tak, ako to bolo uvedené v písomných dôvodoch odvolania prokurátorky.

Obhajca K. T. na verejnom zasadnutí uviedol, že tak isto trvá na písomných dôvodoch ich odvolania a z toho dôvodu navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, ako to navrhli v dôvodoch odvolania. Dodal, že nie je vylúčené, že priebeh skutku nevyučuje urobiť iný záver, ako urobil okresný súd, tak isto spochybňuje vykonanú rekonštrukciu podľa fotografií, keďže vyjadrenia poškodeného J. v zápisnici o rekonštrukcii nezodpovedajú jeho mentálnym schopnostiam. Navyše, vzhľadom na návrh uvedený v doplnení dôvodov odvolania obhajoba navrhla, aby prvostupňový rozsudok odvolací súd zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby vykonané dôkazy a návrh obhajoby boli posúdené a zrealizované.

Obhajca obžalovaného V. K. na verejnom zasadnutí uviedol, že trvá na dôvodoch odvolania. Podľa záveru obhajoby rozsudok bol vydaný v rozpore so zásadou „in dubio pro reo“, keďže jediným dôkazom bola výpoveď poškodeného J., ktorý je osobou s vedením závažného spôsobu života, požívaním alkoholických nápojov a tak isto pochybnými požiadavkami na finančné odškodnenie od obžalovaných. V prípade, keď boli proti sebe dve výpovede obžalovaných proti výpovedi poškodeného, mal súd rozhodnúť v zmysle zásady „in dubio pro reo“. Ďalej obhajoba poukázala na vnútorný rozpor rozsudku ohľadom uvedených zranení poškodeného, kde vo výroku rozsudku sa poukazuje na závery znaleckého posudku s jednotlivými finančnými čiastkami, ale v odôvodnení sudca poukazuje na predošlé vyjadrenia. V nadväznosti na tvrdenia obhajoby K. T. ohľadom existencie ďalšieho svedka, ktorý mal vidieť priebeh skutku, obhajca navrhol, aby táto osoba bola vypočutá, a preto aby bola vec zrušená a vrátená okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, alternatívne požadovala, aby obžalovaný V. K. bol spod obžaloby oslobodený.

Obžalovaní K. T. a V. K. sa na verejné zasadnutie nedostavili, keďže súd mal splnené zákonné podmienky, vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti oboch obžalovaných.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaných odvolaní v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania oboch obžalovaných boli čiastočne dôvodné, hoci z iných dôvodov, ako uvádzali a odvolanie okresnej prokurátorky bolo nedôvodné.

Z trestného spisu odvolací súd zistil, pokiaľ ide o výrok o vine, že okresný súd vo veci vykonal všetky potrebné dôkazy pre svoje rozhodnutie, tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por. V tomto smere obžalovaných aj podľa odvolacieho súdu zo skutku usvedčoval poškodený M. J., ktorý dostatočne zrozumiteľne popísal priebeh jeho napadnutia obžalovanými. Okresný súd v tejto súvislosti správne vyhodnotil vierohodnosť výpovede poškodeného M. J. a uveril jej, napriek spochybňovaniu jeho výpovede oboma obžalovanými. Zo znaleckého posudku č. 34/2019 znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, vyplynulo, že mentálne schopnosti M. J. sú ovplyvnené ľahšími organickými zmenami CNS a zatiaľ dokážu zabezpečiť relatívne dobré fungovanie jeho jednotlivých poznávacích funkcií. Jeho pamäťové výkony boli bez závažných patologických kvalít, napríklad v zmysle konfabulácií. Zo záverov znalcov tiež vyplynulo, že udalosti, ktoré svedok uviedol vo svojich výpovediach, sú s najväčšou pravdepodobnosťou udalosťami, ktoré prežil. Navyše svedok poškodený vypovedal pod prísahou, čo umocňovalo vierohodnosť jeho výpovede.

V tejto súvislosti sa krajský súd nemohol stotožniť s tvrdením obhajoby, že poškodený priznal požitie väčšieho množstva vína, čo z neho robilo spolu s neadekvátnou finančnou požiadavkou na odškodnenie nedôveryhodného svedka. Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť, že poškodený uviedol, že vypil jeden a pol litra vína, ale bolo to postupne v priebehu dňa, víno nepil naraz. V konečnom dôsledku ani požiadavka na finančné odškodnenie vo výške 1.500,- Eur nerobila z poškodeného nedôveryhodného svedka. Nebola to z jeho strany neadekvátna požiadavka, keďže úradným postupom mu mohla byť priznaná vyššia suma. Neobstojí ani tvrdenie obhajoby, že na požadovanie odškodného poškodeného nahovorili policajti, keďže poučenie o práve uplatňovať si náhradu škody je štandardným postupom orgánov činných v trestnom konaní (§ 46 ods. 1 Tr. por.).

Odvolací súd neuveril ani tvrdeniu obhajoby, že poškodený si mohol zameniť osoby, ktorého ho fyzicky napadli a zbili, zvlášť, keď na vyšetrení u ošetrojúceho lekára uviedol, že páchateľov nepoznal. Tieto tvrdenia obhajoby krajský súd musel vyhodnotiť ako účelové, keďže poškodený dňa 16.08.2019 na hlavnom pojednávaní jednoznačne uviedol, že „nie je pravda, že ho mali zbiť tí ľudia, čo doniesli konštrukciu“. Obžalovaných poznal z videnia, už z jeho prvého stretnutia v ten deň v zberných surovinách, keď po príchode obžalovaných na toto miesto poškodený dostal hneď facku. Je pravdou, že v tom čase nepoznal ešte mená obžalovaných, ale ukázal na oboch obžalovaných pri rekognícii podľa fotografií. Skutočnosť, že obaja obžalovaní sa s poškodeným v predmetný deň stretli v zberných surovinách potvrdil aj svedok F. E., ktorý v zberných surovinách v tom čase pracoval na ulici I. cesta č. XX v B. B.. Tento svedok potvrdil aj to, že V. K. dal vtedy otvorenou dlaňou jeden úder na líce M. J.. Preto tvrdenie obhajoby, že svedok poškodený si pomýlil osoby, ktoré ho mali napadnúť, vzhľadom na dôkaznú situáciu je nelogické a nedá sa mu veriť, keďže poškodený pred spáchaným skutkom mal osobný kontakt s obžalovanými v zberných surovinách. Z uvedeného dôvodu spochybňovanie rekognície obžalovaných musel odvolací súd vyhodnotiť ako účelový postup obhajoby obžalovaných.

V neposlednom rade odvolací súd musel návrh obhajoby na vypočutie svedka K. G., ktorý mal byť očitým svedkom udalosti zo dňa 06.09.2013, vyhodnotiť ako účelový s obštrukčným charakterom, ktorý mal za cieľ oddialiť rozhodnutie súdu vo veci samej. Tento svedok totiž nebol známym orgánom činným v trestnom konaní, ani prvostupňovému súdu. Doposiaľ vo veci nebol vypočutý, pričom od skutku uplynulo 7 rokov a obžalovaný po celú túto dobu nevyužil príležitosť a tohto svedka nenavrhoval vypočuť v konaní pred prvostupňovým súdom.

Vzhľadom na vyššie uvedené obhajobu obžalovaných odvolací súd vyhodnotil ako účelovú, ktorá mala za cieľ zbaviť oboch obžalovaných trestnej zodpovednosti alebo túto znížiť na minimum.

V konečnom dôsledku sa krajský súd nemohol stotožniť ani s hodnotením dôkazov obhajobou oboch obžalovaných, ktorá situáciu pri hodnotení dôkazov posúdila ako nerozhodnú, a preto mala byť aplikovaná zásada „in dubio pro reo“. Obžalovaných totiž usvedčoval svedok poškodený J., jeho výpovedi korešpondovali aj závery znaleckých posudkov znalcov, ktorí skúmali duševný stav poškodeného a závery znalcov, ktorí skúmali zranenia poškodeného, ktoré utrpel pri útoku na jeho osobu a ktoré boli vyhodnotené ako ťažké zranenia.

Krajský súd preto nemal pochybnosti o skutkovom stave a právnom posúdení konania oboch obžalovaných, a preto, aby sa neopakoval, v podrobnostiach naň poukazuje (strany 3 až 8 napadnutého rozsudku).

Naproti tomu odvolací súd pri preskúmaní výroku o treste zistil, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu obžalovaným pochybil, keď obžalovanému K. T. pri ukladaní súhrnného trestu (nie aj úhrnného) v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zák. nezrušil aj výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/57/2015 zo dňa 19.10.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 3To/148/2015 zo dňa 27.01.2016, ktorým bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Ide o formálne pochybenie prvostupňového súdu pri ukladaní súhrnného trestu, keďže v tomto prípade prvostupňový súd, keď zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/33/2017, ktorý vo výroku o treste rušil trest z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/57/2015 zo dňa 19.10.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 3To/148/2015 zo dňa 27.01.2016, mal konaní 5T/53/2018 pri ukladaní súhrnného trestu zrušiť obe tieto rozhodnutia vo výrokoch o treste. Toto pochybenie odvolací súd napravil tým, že zrušil výrok o treste u obžalovaného K. T. a uložil mu rovnaký súhrnný trest vo výmere 5 rokov so zaradením pre výkon trestu do ústavu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia za rovnakých podmienok, ako prvostupňový súd.

U obžalovaného V. K. krajský súd zrušil takisto výrok o treste a rozhodol opätovne o uložení rovnakého trestu za rovnakých podmienok ako prvostupňový súd s tým, že podľa § 51 ods. 4 písm. f) Tr. zák. obžalovanému uložil povinnosť osobne sa ospravedlniť poškodenému M. J.. Prvostupňový súd v napadnutom rozsudku totiž v tomto smere citoval ust. § 51 ods. 4 písm. e) Tr. zák., čo bolo nesprávne. Keďže odvolací súd opravil formálne pochybenia prvostupňového súdu pri ukladaní trestu obom obžalovaným a prvostupňový súd po materiálnej stránke uložil obom obžalovaným primerané a zákonné tresty, ktoré zodpovedali požiadavkám na individuálnu aj generálnu prevenciu, tieto v napadnutom rozsudku na strane 9 a 10 dostatočne odôvodnil, s ktorým odôvodnením sa odvolací súd stotožnil vrátane odôvodnenia miery účasti oboch obžalovaných na spáchanom skutku a spôsobeného následku. Z uvedeného dôvodu, aby sa súd neopakoval, naň poukazuje.

K námietke prokurátorky o nemožnosti aplikácie ustanovenia § 39 Tr. zák. odvolací súd neprihliadol, keďže žiadne ustanovenie Trestného zákona a Trestného poriadku nebráni takémuto postupu v tomto prípade. Navyše, vzhľadom na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR, súdy musia každý jeden ukladaný trest posúdiť s maximálnym ohľadom práve na charakter jednotlivého prípadu, aby mohli uložiť páchatelom trestnej činnosti primerané tresty. V tejto súvislosti je nutné konštatovať, že podmienkou pre aplikáciu ustanovenia § 39 Tr. zák. nie je požiadavka, aby sa páchatel k trestnej činnosti priznal. Navyše od skutku uplynulo viac ako 7 rokov, na ktorú skutočnosť odvolací súd tak isto prihliadol.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Ostatné výroky napadnutého rozsudku zrušením zostali nedotknuté.

Za takéhoto stavu odvolací súd v napadnutom rozsudku zrušil výroky o treste u oboch obžalovaných a opätovne rozhodol o trestoch, pričom odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.